

Schol. अब्रह्मण्यमबध्योक्ताविति त्रिकाण्डी (*Amar.* I, 1, 7, 14) ।

Es ist allgemeiner *Hülferuf* der Brahmanen.

Z. 14. Der Scholiast liest सुखप्रत्यर्हिता und erklärt es durch सुखविरोधिता । Uebrigens wird das Abstrakt प्रतिबन्धिता durch प्रतिबन्धिन्, das Adjektiv von प्रतिबन्ध, vermittelt. Der nebenstehende Genitiv ist aktiv zu nehmen « Glückshemmung von Seiten oder durch das Geschick ».

Str. 154. a. A नामायुःसुतोप°, das Einschiebsel आयुस् streitet wider das Versmass. — c. A B. B आतपभियः, das der Scholiast mit Recht als eine unpassende Lesart bezeichnet. Calc. und C आतपरुजः । Calc. अम्बुवृद्धा, die übrigen अम्बु° wie wir.

Schol. आश्वासितस्येति । सुतोपलब्ध्या पुत्रप्राप्त्या । नामेति प्रकाशे । नाम प्राकाश्यसंभाव्यक्रोधोपगमकुत्सन इति त्रिकाण्डी (*Amar.* III, 4, 32, 13) । आश्वासितस्य कृतसमाधानस्य । विप्रयोगो वियोगः । व्यावर्तिता दूरीकृता । आतपरुगुल्लपीडो (sic) यस्य । आतपभिय इति न युक्तः पाठः । प्रथमाश्ववृद्धा नूतनमेववर्षेणा । अश्वं मेव इत्यमरः (I, 1, 2, 8) । वैद्युतो विद्युत्संबन्धी ॥

Der König vergleicht sich mit einem Baume, der in der Sonnengluth verdorrt, vom Regen wieder erfrischt und nun vom Blitz versengt worden. In der Parallele stehen sich einander gegenüber 1) नम und वृक्षस्य, 2) आश्वासित und व्यावर्तिता, 3) सुतोपलब्ध्या und प्रथमाश्ववृद्धा, 4) विप्रयोग und वैद्युतो ऽग्निः ।

नाम hebt das Vorhergehende hervor und besagt, dass des Königs Glück durch die Erhaltung des Sohnes den höchsten Gipfel erreicht hat.